Написав Рая Чехолка
Неділя, 11 січня 2015, 06:59

Так важко в світі,Боже, жити
коли навколо лиш вовки,
а ти - неначе здобич в лісі
але тікати нікуди...

Так-так,вовки, вам не почулось
але чи знаєш, друже, ти,
що й серед нас таких ми маєм
але не впізнані вони.

Вони у день такі поважні
і приклад лиш хороший подають,
а наніч надівають маски
і йдуть вершити свій жахливий "труд".

Тому,мої рідненькі, друзі,
молімось Господу! Прошу!
Щоб ми із вами не оділи
тієї шкури,що кажу.

Щоб день і ніч, були так само
ми чисті серцем і душой,
бо скоро стане перед нами
Великий Суд,Господь і Бог...